

De la Festa Major

(Recordança de juvenesa)

I

L'anyada sigué dolenta: la natura havia fet estralls en les vinyes, i el sulfat res no havia pogut contra un enemic de tan mala ànima. El jovent del poble prou hauria volgut lluir-se com anys passats en la diada de la Festa.... No hi havia més remei que rebaixar el pressupost: un envelat gran però senzill; l'orquestra, sense *augment*. Així ho acordaren els socis quinze dies abans de la Festa Major en una reunió que tingué lloc a l'eixida de cal Sastre de la Plaça.

II

—¡Déu n'hi doret de l'envelat! No em creia pas que fes tan goig. Si no fos tan ensafranat i les *silfides* (de cartró) de la llotja de la presidència no fossin escrostonades, farien l'efecte; perquè els miralls de *lluna de València* i la catifa poden ben anar. I aquell floret d'aranyes que pengen, *fan el cop*.... Vaja, pocs diners i ben gastats.

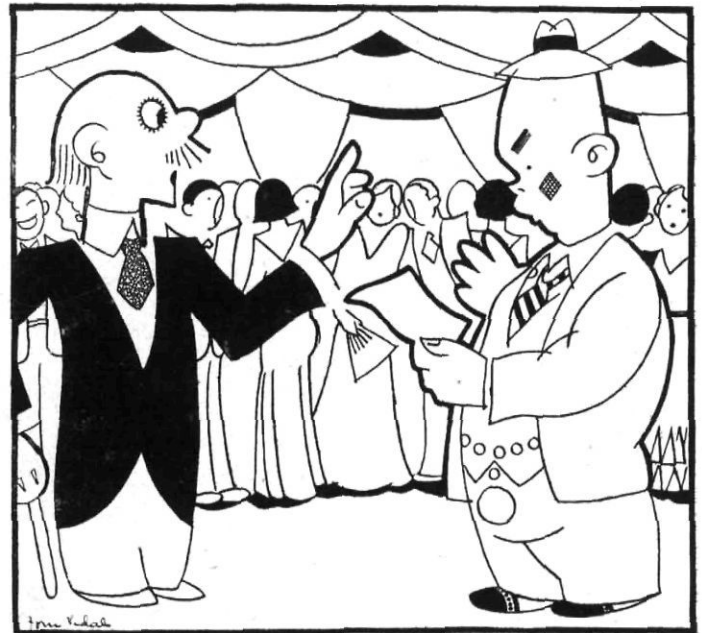
III

—¡Quin ball més arrencat! Fins em sembla que avui és més lluït que ahir. Trobo que hi ha més *aviram* forastera. De Granollers solament, hi ha un bé-de-Déu de noies i un *planter* de joves!.... I no toquen malament aquests músics per no ésser de Barcelona.... ¡Ah, vetaquil!.... Són els *Trullassos* de Terrassa.... Vaja, que no es pot queixar el jovent, perquè en sobren de balladores.... Falten joves, malvinatge!, fora d'aquests salta-taulells d'allà baix, que sembla que trepitgen raïms quan ballen saltant.....

L'ETERN DUBTE

—M'eztima?... No m'eztima?... Zi no foz per En Zurribez...

L'AMERICANO

—«Vals song... Fox-trot... Blues... Camelstrot... Caram!
Vol dir que sóc a Catalunya altra vegada?...

IV

—Aquesta nit m'agrada més que a la tarda aquest envelat: no s'hi veu tanta coloraina....

—Com que el vent ha apagat tantes espelmes i resulta fosc....

—Oh, mireu com regalimen les que queden enceses!....

V

—Fa una tristor, la darrera nit, l'envelat!.... Apa, nois, és qüestió d'aprofitar-ho!....

—De ballar bé?.... Millor que ahir; perquè molts dels pobles veïns ja són fora; que demà s'ha acabat la broma.

—Jo ja ho veig: tres dies és massa; amb dos com abans n'hi hauria ben bé prou....

—Jo, ni faria la mitja hora.....

***

—No em pensava que a la segona part estigués tan animat el ball.... Acabada aquesta americana vindrà l'últim vals i aleshores vindran les empentes.... ¡Quina bogeria!

Mentrestant els socis de la Comissió ja han afluixat la mosca, i fan una cara de prunes agres!....

Els mossos de l'envelat ja comencen a desclavar i a empaquetar; sembla que no hi siguin a temps... Fan una malícia!

—Els balladors, acabat el vals encara demanen *Cama!*, *Cama!*!..... ¡Mare de Déu quina tabola! Només queden quatre o cinc espelmes enceses.... Ja comença a clarejar.... ¿Encara no n'hi ha prou?.... ¡¡Ara!!

PEPET DEL CARRIL

Pepet del Carril és un vell amic i un enamorat fervent de Granollers. Ens satisfà de reproduir aquest article festiu que publicà l'any 1890.